

வியஸ்ஸனா செய்தி மடல்

தமிழ் மாத இதழ்

[வியஸ்ஸனா: ஸயாஜி ஊபாகின் வழிமரபில், திரு சத்திய நாராயண கோயங்கா அவர்களால் போதிக்கப்படும் தியான முறை]

மலர்: 3 ★ இதழ்: 8 ★ ஆவணி : 2024 ★ விலை: ₹ 2.50/- ★ ஆண்டு சந்தா : ₹ 30/-

அரசு போகங்களைத் துறத்தல்

புக்குஸாதி- பாகம் 2

பிம்பிசார மன்னன் தனது தம்ம கடிதத்தை புக்குஸாதி மன்னருக்கு இரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தங்கப் பெட்டியில் அனுப்பினார்; அதைத் தொடர்ந்து பத்து விலையுயர்ந்த பெட்டிகளில் பொதிந்து, ஒவ்வொன்றும் மற்றொன்றை விடப் பெரியதாகவும், அரசு முத்திரையால் அச்சிடப்பட்டன. படைகள் மற்றும் வெள்ளை நிற ஆடை அணிந்த ஒரு அரசு இசைக்குழுவும், அவர் இதை ஒரு புனிதமான யானையின் மேல் அரசு வெண்ணிற ஆடைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு திறந்த இருக்கையில் வைத்து தக்கசிலாவுக்கு அனுப்பினார்.

இந்த விலைமதிப்பற்ற தம்ம இரத்தினம் பிம்பிசாரருடன் அவரது ஆட்சியின் எல்லை வரை சென்றது. பாத்திரங்களில் தூய தண்ணீரை ஏற்றி, சாலையில் தண்ணீர் தெளித்து, மணலை பரப்பினார். கூடுதலாக, அவர் பாதையின் இருபுறமும் மலர்களாலும் மற்றும் இலைகளாலும் மங்களகரமாக அலங்கரித்தார். தூதர்கள் தக்கசிலாவிற்குச் சென்று அதை தமது நண்பருக்கு வழங்கி, அவர் அதனை தனிமையில் திறக்க வேண்டும் என்று கூறுமாறு அறிவுறுத்தப்பட்டனர்.

புக்குஸாதி, தனது நண்பரான பிம்பிசாரருக்குப் பரிசுகளை அனுப்பும் போது, இரு அரசர்களுக்கிடையேயான நட்பு மக்களிடையே ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் அவற்றைப் பொதுவில் திறப்பதற்கான வழிமுறைகளையும் கூடவே உள்ளடக்கினார். ஆனால், இந்த பரிசை தனிப்பட்ட முறையில் திறக்குமாறு பிம்பிசாரர் செய்தி அனுப்பியிருந்தார். பிம்பிசாரர் தனது நண்பருக்கு முற்பிறவிகளின் புண்ணியங்கள் இருந்தால், இந்த தம்ம செய்தியைப் படித்த பிறகு, அவர் தனது

இராஜ்ஜியத்தைத் துறப்பதைப் பற்றி கருத்தில் கொள்வார்; அப்போது, அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களும் பிற செல்வாக்கு மிக்கவர்களும் அவரது விருப்பத்தை பலவீனப்படுத்த முயற்சி செய்யலாம். எனவே, தனியாகப் படித்தால்தான் சரியாக இருக்கும் என்று உணர்ந்தார்.

நூற்றுக்கணக்கான மைல்கள் கடந்து காந்தார இராஜ்ஜியத்தின் எல்லையை வந்தடைந்தவுடன், புக்குஸாதி மிகுந்த ஆடம்பரத்துடனும் விழாவுடனும் அரசு பரிசை முறையாக ஏற்றுக்கொண்டார். மன்னன் புக்குஸாதி அதைத் தலைநகரான தக்கசிலாவின் புறநகர்ப் பகுதிக்கு நேரில் சென்று பெற்றுக் கொண்டு அரசன்மனைக்கு ஊர்வலமாகச் சென்றார்.

அவரது நண்பரின் வழிகாட்டுதலின்படி, அவர் இந்த விலைமதிப்பற்ற பெட்டியை அரசன்மனையில் உள்ள தனது தனிப்பட்ட அறைக்கு எடுத்துச் சென்று, நுழைவாயிலில் காவலாளியை வைத்து, பரிசுப் பெட்டியைத் திறந்தார். பிம்பிசாரரின் அரசு அடையாளத்தை உடைத்து, அவர் மென்மையான மற்றும் நகைகள் நிறைந்த தங்கப் பெட்டியை அடையும் வரை, அவர் ஒரு பெட்டியை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக எடுத்து, அதில் இருந்து தங்கக் கடிதத்தின் நீண்ட சுருளை அகற்றினார்.

“மத்திய நாட்டின் தூய நிலத்தில் மட்டுமே துளிர்க்கும் இந்த விலைமதிப்பற்ற தம்மத்தை எனது நண்பர் அனுப்பியுள்ளார். அதை இங்கு காண இயலாது” என்று அவர் எண்ணினார். எனவே, கனிந்த இதயத்துடனும், ஆழ்ந்த மரியாதையுடனும், “என் நண்பர் என்ன சொல்கிறார் என்று பார்க்கிறேன்!” என்று அவர் தங்கக் கடிதத்தைத் திறந்து படிக்கத் தொடங்கினார்.

‘இத ததாகதோ லோகே உப்பஜ்ஜதி.’ என்பதே முதல் வரியாக அமைந்தது. இந்த உலகில் ஒரு ததாகதர் பிறந்துள்ளார். “இந்த உலகில் புத்தர் பிறந்துள்ளாரா? நான் உண்மையில் புத்தர் காலத்தில் பிறந்துள்ளேனா?” என்று அரசர் எண்ணினார். இந்த எண்ணமே பெரும் மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கியது. மேலும், இதிபி லோ பகவா.... புத்தரின் குணங்களைச் சொல்லும் வரிகளைப் படித்ததும், அவரது உடம்பில் உள்ள ஒவ்வொரு உரோமங்களும் சிலிர்த்தது; உடல் முழுவதும் உற்சாகத்தில் குதூகலிக்கும் அளவுக்கு மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. அவர் ஒரு கணம் இந்த மகிழ்ச்சியில் மூழ்கி போனார்; அவர் உட்கார்ந்திருக்கிறாரா அல்லது நிற்கின்றாரா என்று கூட அவருக்கு தெரியவில்லை. சிறிது நேரம் அவரால் மேற்கொண்டு படிக்க முடியவில்லை.

அவரது உணர்ச்சி பிரவாகம் தணிந்ததும், அவர் அடுத்த பகுதியைத் தொடர்ந்து படித்தார். அதில் தூய தம்மத்தின் சிறப்பியல்புகளின் விளக்கம் அடங்கியிருந்தது: ஸ்வாக்காதோ பகவதா தம்மோ... இந்த வரிகளைப் படிக்கும்போது, அவர் மீண்டும் ஒரு பரவச நிலையை அனுபவித்தார். சிறிது நேரம் கழித்து, அவர் மீண்டும் அமைதியானார். மேலும் தொடர்ந்து, அவர் சங்கத்தின் மகத்துவத்தைப் பற்றி படித்தார்: ஸுப்படிபன்னோ பகவதோ லாவகஸங்கோ.... மீண்டும் அதே அனுபவம் அவருக்கு ஏற்பட்டது.

நான்காவது பகுதி ஆனாபான தியானத்தின் விளக்கமாக இருந்தது. அதைப் படித்தபோது, அவர் உடலில் ஒரு தடையில்லா உணர்ச்சி பிரவாகத்தின் சுகமான அனுபவத்தை அனுபவித்தார். அவரது மனம் ஒருமுகப்பட்டது. மேலும் அவர் ஆழ்ந்த மனக்குவிப்பு நிலையை (ஜான) அடைந்தார். முந்தைய பிறவிகளின் சேகரிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களை விளைவாக அவர் உடனடியாக மனக்குவிப்பின் முதல் நிலையை அடைந்தார். அவர் விரைவாக இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது நிலைகளுக்கு முன்னேறினார். இறுதியாக ஆழ்ந்த மனக்குவிப்பின் நான்காவது நிலையையும் அடைந்தார். இந்த ஆழமான நிலையில், வெளி உலகத்தைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு இல்லை. விபஸ்ஸனாவின் உயர் நிலைகளை அவர் இன்னும் அடையவில்லை என்றாலும், இந்த நான்காவது மனக்குவிப்பு(ஸமாதி) நிலை மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்ததாகவும் நிறைவுற்றதாகவும் இருந்ததால், தம்மத்தின் அமுதத்தை அவர் இரண்டு வாரங்கள் மீண்டும் மீண்டும் அனுபவித்தார்.

காவலாளி அறை வாசலில் கவனமாக இருந்தார். ஒரு தனிப்பட்ட உதவியாளரைத் தவிர, வேறு யாரும் உள்ளே அனுமதிக்கப்படவில்லை.

பதினைந்து நாட்கள், ராஜா தனது ராணியின் அறைக்குச் செல்லவில்லை, பொது விவகாரங்களில் கலந்து கொள்ளவில்லை; அவர் நீதிமன்றத்திற்கோ ஆயுதக் களஞ்சியத்திற்கோ செல்லவில்லை. இப்படி ஏமாந்து போன நம்ம ராஜாவுக்கு என்ன பரிசு வந்திருக்கு என்று சமூகத் தலைவர்கள் கவலைப்பட ஆரம்பித்தார்கள்!

நான்காவது ஆழ்ந்த சமாதியின் அமைதியான அனுபவத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட மன்னன் புகுசாதி, மன்னன் பிம்பிசாரரின் இறுதிக் கருத்துக்களை நினைவு கூர்ந்து, “இந்த காலத்தில் புத்தர் எழுந்தறையுள்ளார். நான் அதற்கு மிகவும் பாக்கியம் பெற்றவனாவேன். நான் அவரிடமிருந்து விபஸ்ஸனா பயிற்சியைக் கற்றுக் கொண்டு, அதன் மூலம் நான் துன்பங்களிலிருந்து விடுபட்டு, இம்மனிதப் பிறவியைப் பயனுள்ளதாக ஆக்க வேண்டும். எனக்கு அதிக நேரம் இல்லாமலும் போய் விடலாம். இதுபோன்ற பயனுள்ள செய்தியை எனக்கு அனுப்பியதற்காக எனது நண்பருக்கு நான் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் உண்மையில் என் ராஜ்ஜியத்தைத் துறக்க வேண்டும்.” என்று எண்ணினார்.

எனவே, புத்தர் கூறிய பாதையில் சென்று, அரஹந்த் நிலையை அடைந்து, முக்தி பெறுவதற்காக, தனது ராஜ்ஜியத்தையும் வீட்டையும் துறக்க அவர் உறுதியாக தீர்மானித்தார். கையில் கத்தியுடன் தலைமுடியையும் தாடியையும் வெட்டிக் கொண்டு, உதவியாளரிடம் இரண்டு கரடுமுரடான துணியைக் கொண்டு வரச் சொன்னார். ஒன்றை அவர் கீழ் பகுதியில் அணிந்தார், மற்றொன்றை அவரது உடலின் மேல் பகுதியில் சுற்றிக் கொண்டார். ஒரு களிமண் பிட்சைப் பாத்திரத்தையும், ஒரு மரக் குச்சியையும் அவர் கேட்டார். இவற்றைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு அரண்மனையிலிருந்து இறங்கி வந்தார்.

ராஜாவைச் சந்தித்துவிட்டு ஏதோவொரு துறவி திரும்பிவருகிறார் என்று குடும்ப உறுப்பினர்களும் மந்திரிகளும் நினைத்தனர். அவரை அடையாளம் காணவில்லை. இருப்பினும், அவரது தனிப்பட்ட உதவியாளர் நிலைமையைத் தெரிவித்தபோது, ராணியின் குடியிருப்பு மற்றும் அரச நீதிமன்றங்களில் குழப்பம் வெடித்தது. இச்செய்தி காட்டுத்தீ போல் இராஜ்ஜியம் முழுவதும் பரவியது. அவர்களைத் தன் பிள்ளைகளைப் போல் பராமரித்த அன்புக்குரிய அரசன் இப்போது ராஜ்ஜியத்தைத் துறந்துவிட்டார் என்று கேள்விப்பட்டது, மின்னல் தாக்கியது போல் அவர்களுக்கு வருத்தம் ஏற்பட்டது. அமைச்சர்களும், அரச குடும்பத்தினரும் அழுது புலம்பியபடி, இப்போது

ஒதுங்கிய புக்குசாதியைப் பின்தொடர்ந்தனர். நீங்கள் இல்லாமல் நாங்கள் அனாதையாக இருக்கிறோம் ஐயா” என்று கூறி அழுதனர். புக்குசாதி, “இங்கே பல பொருத்தமான மற்றும் திறமையான நபர்கள் இருக்கிறார்கள், நான் இல்லாத நேரத்தில் ராஜ்ஜியத்தை மிகத் திறமையாக அவர்களால் நடத்த முடியும்” என்று கூறி அவர்களின் கவலையைப் போக்கினார்.

அமைச்சர்கள், “ஐயா, மத்திய மண்டல மன்னர்கள் மிகவும் தந்திரமானவர்கள். அவர்களின் சூழ்ச்சி மிகுந்த அரசியல் தந்திரம் துரோக வழிகள் நிறைந்தது. புத்தர் உண்மையில் உலகில் எழுந்தாரா இல்லையா என்பது யாருக்குத் தெரியும்? ஒருவேளை இவை அனைத்தும் பொய்களாக இருக்கலாம். ஒருவேளை இவை உங்களை அரியணையில் இருந்து அகற்றுவதற்கான சூழ்ச்சிகளாக இருக்கலாம். இதன் மூலம் காந்தார சாம்ராஜ்யத்தை பலவீனப்படுத்தி, சரியான நேரத்தில் அதை கைப்பற்றலாம்.” என்று கூறி அவரைத் தடுக்க முயன்றனர்.

“இல்லை, அமைச்சர்களே! எனதன்பு நண்பரை சந்தேகப்பட வேண்டாம். மகத இராஜ்ஜியம் காந்தார இராஜ்ஜியத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் உள்ளது. இடையில் கோசலம், வம்சம், சேத்தியம், பாஞ்சாலம் மற்றும் குரு ஆகிய அனைத்து சக்திவாய்ந்த இராஜ்ஜியங்களும் உள்ளன. இவற்றைக் கடந்து காந்தாரத்தைக் கைப்பற்றுவது என்பது இயலாத காரியம். இந்த கண்ணுக்கு தெரியாத நண்பர் என் நலம் விரும்பி. புத்தபெருமான் மகதப் பகுதியில் வசிக்கிறார் என்பது அவருக்குத் தெரியும். எனவே, ஒரு இல்லறவாசியாகவே இருந்துகொண்டு, அவர் விரும்பும் போதெல்லாம் புத்தரை நேரில் சந்தித்து பயனடையலாம். ஆனால் புத்தரால் இவ்வளவு தூரம் வரமுடியாது. நான் அவருடைய சங்கத்தை இழந்துவிடுவேன். இதனால்தான் அவர் அருகில் இருப்பதற்காக என்னை வீட்டை விட்டு வெளியேறும்படி வற்புறுத்தியுள்ளார். எனவே எனது அமைச்சர்களே, அவர் மீது பொய்யான சந்தேகம் கொண்டு ஆரோக்கியமற்ற கரும் வினையை சேர்த்துக்கொள்ளாதீர்கள். இந்த நண்பர் என் நலம் விரும்புவார்.”

“அரசு உறுப்பினர்களே, உலகில் புத்தர் தோன்றுவது அரிது. புத்தோ உப்பாதோ துல்லபோ லோகஸ்மிங். நல்ல புண்ணியங்களின் விளைவாக, இந்த அபூர்வம் என்னைப் போன்றவர்களுக்கும் இன்னும் பலருக்கும் சாத்தியமாகிவிட்டது. என்னை அவருடைய அடைக்கலத்திற்கு செல்ல விடுங்கள். விடுதலையை தேடி பல வாழ்வில் பலனில்லாமல் அலைந்திருக்கிறேன். இப்போது வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளது. அதை என்னிடமிருந்து பறிக்க ஒரு பயன்ற

முயற்சியை மேற்கொள்ளாதீர்கள்” என்று அரசர் விளக்கினார்.

அவர் கெஞ்சினாலும், மக்கள் அதை ஏற்கவில்லை. அவர்கள் அழுது புலம்பியபடி தொடர்ந்து அவரைப் பின்தொடர்ந்தனர். புக்குசாதி உறுதியான அடி எடுத்து வைத்தார். அவர் தனது கோலால் தரையில் ஒரு கோடு வரைந்து, “நான் ஒரு இல்லறவாசியின் வாழ்க்கையைத் துறந்துள்ளேன். ஆனால் நீங்கள் இன்னும் என்னை உங்கள் அரசராக கருதினால், நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள்: இது ராஜாவின் கட்டளை. இந்த எல்லையை யாரும் கடக்க வேண்டாம்.” என்று உறுதியாக கட்டளையிட்டார்.

விரக்தியடைந்த மக்கள், தங்கள் மன்னரின் உறுதியான தீர்மானத்தைக் கண்டு, அவரது கட்டளைக்கு பணிந்து, அழுதுகொண்டே திரும்பினர். துறந்த புக்குசாதி இப்போது காந்தாரத்திலிருந்து மகதத்திற்கு பாதயாத்திரையாக முன்னேறினார்.

தக்கசிலாவில் இருந்து ராஜகஹத்திற்கு செல்லும் பாதை மிக நீண்டது. ஆனால் முன்னாள் அரசர், இப்போது ஒரு சாதாரண துறவி. அவர் உறுதியான மற்றும் வலுவான படிகளுடன் பாதையைக் கடந்தார். “புத்தர் இந்த உலக வாழ்க்கையைத் துறந்தார், தம் கைகளால் தலைமுடியை அறுத்து, துறவு ஆடைகளை அணிந்து உண்மையைத் தேடி தனியாகப் புறப்பட்டார். அவருடைய அடிச்சுவடுகளில் நானும் நடப்பேன்; நான் தனிமையில் வசிப்பேன். அவர் காலில் எதுவும் அணியவில்லை. நானும் வெறுங்காலுடன் நடப்பேன். அவர் எந்த வாகனத்தையும் பயன்படுத்தவில்லை, நானும் பயன்படுத்த மாட்டேன். இலைகளின் குடையுடன் கூட அவர் தன்னைக் காத்துக் கொள்ளவில்லை. நானும் கவசமின்றி பயணிப்பேன். எதையும் கேட்காமல், எதைப் பெற்றாலும் அதில் பயணம் செய்தார். எனக்கு வழங்கப்படாதவற்றிலிருந்து நானும் விலகி இருப்பேன். பல் துலக்கக்கூட மரத்தின் கிளையை உடைக்க மாட்டேன், நீர்நிலையிலிருந்து தண்ணீரை எடுக்க மாட்டேன். உணவு வழங்கவில்லை என்றால், நான் சாப்பிட மாட்டேன்.”

இந்த உறுதியான தீர்மானங்களை ஏற்று, துறவி புக்குசாதி நடந்தார். தக்கசிலாவுக்கும் ராஜகஹத்திற்கும் இடையிலான பயணம் நீண்டது மட்டுமல்ல, கடினமும் கூட. புக்குசாதி, அரண்மனைகளின் வசதிகளிலும், வளமையிலும் பிரந்து வளர்ந்தவர். இப்போது கரடுமுரடான, கடினமான தரையில் வெறுங்காலுடன் நடந்து கொண்டிருந்தார். அவரது கால்களில் கொப்புளங்கள் மற்றும் வெட்டுக்கள் இருந்தன,

அதில் இருந்து சீழ் பாய்ந்தது. மிகுந்த வலியால் பயணத்தின் சிரமம் அதிகரித்தது.

புக்குசாதி வணிகர்களின் கூண்டுவண்டிக்கு பின்னால் உறுதியான தீர்மானத்துடன் நடந்து கொண்டிருந்தார். அங்கு நூற்றுக்கணக்கான கூண்டு வண்டிகளில் சரக்குகள் ஏற்றி விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றுடன், வணிகர்கள் அமர்ந்து உறங்குவதற்கு வசதியான மெத்தைகள் மற்றும் பெரிய மெத்தைகளுடன் கூடிய பிரம்மாண்டமாக அலங்கரிக்கப்பட்ட சில காளை வண்டிகளும் இருந்தன. ஒவ்வொரு வண்டியையும் இரண்டு வலுவான காளைகள் இழுத்துச் செல்லும். அவற்றின் வயிறு மிகவும் பெரியதாக இருந்தது, அவை கிட்டத்தட்ட தரையைத் தொட்டன; மேலும் அவற்றின் மகத்தான, அழகான கொம்புகள் அழகான வண்ணங்களில் வண்ணமயமாக இருந்தன. அவர்களின் ஒவ்வொரு முதுகிலும் தடிமனான, பல வண்ணத் துணியால் சிறிய மணிகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொருவரின் கழுத்திலும் ஒரு மணி தொங்கியது. மேலும், சக்கரங்களில் மணி வடிவ ஆபரணம் இணைக்கப்பட்டது. ஆனால் பின்னால் வந்த துறவி அதை கவனிக்கவில்லை. கவனமிகு கண்களுடன், குளிந்தபடி அவர் தனது கடினமான பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்.

சூரிய அஸ்தமனத்திற்கு பின், கூண்டுவண்டி இரவு முழுவதும் நிறுத்தப்படும். கூடாரங்கள் அமைக்கப்பட்டன, ஆனால் மன்னர் அவற்றின் அருகில் செல்லவில்லை. சற்று விலகி, ஒரு மரத்தடியில் அமர்ந்திருப்பார். காலில் பட்ட காயங்களைக் கழுவ தண்ணீர் இல்லை. அவருடைய வலி நிறைந்த முதுகு சற்றே சாய்ந்துகொள்ளவும் எதுவும் இல்லை. ஆனாபான தியானத்தைப் பயிற்சி செய்வதன் மூலம், அவர் உபசார சமாதியிலிருந்து அப்பன சமாதியை (ஆழ்ந்த மனக்குவிப்பு) நோக்கி முன்னேறி, அதன் பின், நான்காவது சமாதி நிலையை அடைகிறார். இரவு முழுவதும் தியானம் செய்வதன் மூலம், அவர் தனது உடலில் உள்ள சோர்வைப் போக்குகிறார். காலையில், அவர் மீண்டும் புத்துணர்ச்சியிடன் பயணத்திற்கு தயாராகிறார்.

அதிகாலையில், கூண்டுவண்டிகளிலிருந்து வருபவர்கள் காலை உணவை முடித்துவிட்டு, எஞ்சியவற்றை அவரது கிண்ணத்தில் போடுவார்கள். உணவு சில சமயங்களில் அரைகுறையாகவும், சில சமயங்களில் அதிகமாகவும் சமைக்கப்பட்டிருக்கும். சில நேரங்களில் அது மிகவும் வறண்ட அல்லது

மிகவும் ஈரமாக இருக்கும்; சில சமயங்களில் உப்பு குறைவாகவும், மற்ற நேரங்களில் உப்பு அதிகமாகவும் இருக்கும். அரசவைத் துறந்த புக்குசாதி தனது கிண்ணத்தில் எது வந்தாலும் அதை அமிர்தமாக ஏற்றுக்கொண்டு அந்த ஒரு உணவின் மூலம் தனது அன்றைய பயணத்தை நிறைவு செய்கிறார்.

காந்தார மன்னர் புக்குசாதி சுங்க வரியிலிருந்து வணிகர்களுக்கு நிவாரணம் அளித்ததால், அவர்களது இலாபம் பன்மடங்கு பெருகியது. கந்தலான ஆடைகளை அணிந்திருந்து, அவர்களுக்குப் பின்னால் வரும் இந்தப் பிச்சைக்காரன் காந்தார மன்னன் புக்குசாதியைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்பதை வணிகர்கள் உணர்ந்தால், நன்றியுணர்வினால், அவர்கள் தாங்கள் அனுபவித்ததைப் போலவே அவரது பயணத்தையும் வசதியாக மாற்றியிருப்பார். ஆனால், புக்குசாதிக்கு வேறொரு ஆசை இருந்தது. ஒரு துறவியின் எளிய மற்றும் கடினமான வாழ்க்கையை அவர் விரும்பினார்; அதில் சவால்கள் இருந்தபோதிலும், அவருக்கு மிகுந்த மன ஆறுதலையும் மகிழ்ச்சியையும் அது அளித்தது. இந்த மகிழ்ச்சியுடன், அவர் 192 யோஜனைகளையும் வெற்றிகரமாக கடந்தார்.

வழியில், மாட்டுவண்டி சாவத்தி நகரைக் கடந்தது. ஊரை விட்டு வெளியே வந்ததும் ஜேதவன துறவில்லத்தைக் கடந்து சென்றது. இது புத்தரின் விஹாரம் என்று புக்குசாதி கேள்விப்பட்டிருந்தார். ஆனால் பலர் தங்களை புத்தர்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறார்கள், அவர்களுடன் தனக்கும் எந்த தொடர்பும் இருக்காது என்று அவர் நினைத்தார். அவரது அன்பு நண்பர் பிம்பிசாரர் கூறிய புத்தர் மட்டுமே, அவருக்கு புத்தராக இருப்பார். மேலும் அவர் மகத்தின் தலைநகரான ராஜகஹாவில் தான் அவரை சந்திப்பார். இந்த எண்ணத்துடன், அவர் சாவத்தியில் இருந்து ராஜகஹாவுக்கு பயணம் செய்தார்.

அவர் ராஜகஹத்தை அடைந்தபோது, சூரியன் அஸ்தமித்தது; இரவு நேரம் நகரின் கதவுகள் மூடப்பட்டன. அதனால் ஊருக்கு வெளியே தங்க முடிவு செய்தார். தான் சந்திக்க விரும்பிய சம்மா சம்புத்தர் இப்போது சாவத்தியில் உள்ள ஜேதவன துறவில்லத்தில் இருக்கிறார் என்பதை அங்கு அவர் அறிந்துகொண்டார். எனவே, மறுநாள் காலையில் பகவானை சந்திக்க சாவத்திக்குத் திரும்புவதாக அவர் தீர்மானித்தார்.

(தொடரும்...)